

SKIPSBROT

Eingin fingið varandi mein

- Eg fekk fráboðan um eldin umborð á Vesturland um middagsleitið leygardagin - ella ein tíma, áðrenn móttøkan skuldi vera á Vestaru Bryggju fyri Hoyvík, sigur Hans Andrias Kelduberg, reiðari

Vilmund Jacobsen

Tað var um middagsleitið leygardagin, at garnaskipið Vesturland hjá reiðarinum Thor í Hósvík sendi út neyðarkall, tí eldur var frammi undir bakkanum á skipinum.

Teir 10 menninir, sum vóru á garnaveiði eftir havtasku á Føroya Banka, kundu ikki vera har frammi í skipinum, tí har var so nógvur hiti, og tí savnaðust teir allir uppi á brúnni.

MRCC sendi bjargingartýrlu hjá Atlantsflogi, vaktar- og hjálparskipið Brimil og danska sjóverjuskipið Vædderen á leiðina. Nærmastu føroysku fiskiskipini vóru Tróndur í Gøtu og djúpvatnstrolarnir, Niels Pauli og Steintór.

Bæði Brimil og Vædderen høvdu nakrar tímar at sigla, áðrenn teir

kundi verða á knattastøðuni hjá Vesturland.

Líkindini hjá bjargingartýrluni at fara úr Vágum vóru einki serlig, men lukkutíð slapp tyrlan avstað, og hjá bjargingarfólkunum við tyrluni tók tað umleið 40 minuttir at flúgva út á leiðina, har skipið framvegis lá og brendi.

Alt gekk væl

Við hepnari hond eydnaðist tað tyrlumanningini at fáa allar 10 menninar av Vesturland í øllum góðum. Hin seinasti maðurin, sum varð tikin av skipinum, var sjálvur skiparin, Snæbjørn Berg úr Hovi, og tá var klokkan 14.10.

Bjargingartýrlan hjá Atlantsflogi lendi við Landssjúkrahúsið við manningini klokkan 14.40.

Fyrstu útsagnirnar søgdu, at manningin eftir umstøðunum

hevði tað gott, men onkrir høvdu fingið royk í seg. Tí skuldu teir kannast á Landssjúkrahúsinum.

Eftir at manningin var fingin av skipinum, rak Vesturland fyri vág og vind, til tað seinni eydnaðist manni á Brimli at sleppa umborð og seta fast á skipið.

Brimil kom á Skála við einum uppkolaðum Vesturland í morgun.

Allir hava tað gott

Hans Andrias Kelduberg, reiðari, sigur, at eftir kanningar á Landssjúkrahúsinum er greitt, at allir menninir, sum vóru við Vesturland, hava tað gott, og tíbetur hefur eingin fingið varandi mein.

- Hetta er ógvuliga keðiligt, men vit prísja okkum lukkuligar fyri, at eingin mansskaði hendi. At eldurin kyknaði, meðan dagur og ljós var, hefur gjørt bjargingararbeiðið

nakað lættari.

Reiðarin sigur, at hann er manningini á bjargingartýrluni ógvuliga takksamur fyri, at teir bóru so skjótt at - og av øllum, at tað eydnaðist teimum so hegnisliga at bjarga allari manningini av skipinum.

- Nú liggur skipið á Skála, og eingin sleppur umborð, fyrr enn kanningararbeiðið er gjørt. Vit vita ikki, hví eldur kom í skipið, men hetta fara so kanningarfolk at taka sær av. Eg vænti, at kanningararbeiðið fer at taka nakrar dagar.

Hans Andrias Kelduberg dugi ikki at siga, hvussu verður við skipinum, sum at siggja til er uppkolað.

Gott og ringt

Hans Andrias Kelduberg sigur, at hann fekk fráboðan um eldin umborð á Vesturland um

middagsleitið leygardagin - ella ein tíma, áðrenn móttøkan skuldi vera á Vestaru Bryggju fyri Hoyvík.

Men, hvussu kendist tað so hjá reiðaranum at hava móttøku á bryggjunum fyri nýggjum skipi, samstundis sum eldur var í øðrum skipi hjá honum, og 10 mans vóru í óvissu.

- Tað var ógvuliga trupult, og vit vónaðu sjálvsagt tað besta. At vita, hvussu til stóð umborð á Vesturland, samstundis sum vit skuldu hátíðarhalda Hoyvík, gjørdi, at kenslurnar hesa løtu vóru ógvuliga blandaðar, sigur Hans Andrias Kelduberg, reiðari.